

”مینی بچی - کوئی کتنا پی گُٹوان ہو، مینا ہو، ڈنوان ہو تمہیں اُسکی

طرف آکرشت نہین ہونا ہئے، جسہ کو یاد نہین کرنا ہئے“

پرشن :- جن بچوں کو نالیج ملی ہئے اُنکی مَک سین باپ کی پرت کوُنسی مینی بول

نکلتی ہئے؟

اُتر :- اوہو! بابا آپ نین تو ہمیں جیئدان دی دیئا۔ مینی بابا آپ نین ہمیں سرشتی کی آد مذہب اُنت کی نالیج دیکر، سرو دُکون سین چُڑاء دیئا تو کتنی شُکریا نکلتی چاہیئی۔

پرشن :- اُنت کی سمیہ باپ کی سِواء کسی ۾ پی رِب نہ جائی اُسکی لیئی کیا کرنا ہئے؟

اُتر :- بابا کھی بچی، کوئی پی چیز لوپ کی وُش اپنی پاس ایکسٹرا نہین رکنی ہئے۔ ایکسٹرا رکینگی تو اس ۾ رِب جائینگی۔ باپ کی یاد پوُل جائینگی۔

گیت :- ڈیرج ڈر منوا.....

اور شانتی . بچوں کو ڈیرج کوُن دی رہا ہئے؟ بچوں کی ہڈی جھت بیحد کی باپ طرف

چلی جاتی ہئے۔ سو پی صرف اِس سمیہ ہین تہ بچوں کی ہڈی جاتی ہئے۔ یوُن تو بیحد باپ کی

طرف بھتون کی ہڈی جاتی ہئے۔ پرنٹو اُنھون کو پی معلوم ہین نہین ہئے کِ یہ سنم ینگ ہئے۔

باپ آیا ہوئا ہئے۔ سپکو ایک ہین ٹائبر تو پتا نہین پر سکتا۔ بچی باپ کا بنی تو معلوم پری۔

اَب تہ بچوں نین باپ کو جانا ہئے۔ جانتی ہو بابا آیا ہوئا ہئے۔ بیحد کا ورثا دی رہی ہئے۔ جو

پانچ ہزار ورش پھلی تمکو دیئا تا۔ وہ آتی ہین ہئے بچوں کو بیحد سورِب کا ورثا دینی۔ وہ

بیحد کا باپ ہوتی ہوئی قر پڑھاتی پی ہئے۔ یِگوان یعنی باپ قر یِگوانو واپہ اَرقات پڑھاتی

ہئے۔ پڑھاتی کیا ہئے؟ وہ پی تہ بچی سمجھتی ہو۔ ہر باپ کی سنمک بئی ہئے۔ بابا کوئی

شاستر تو پڑھا ہوئا نہین ہئے۔ یہ دادا پڑھا ہوئا ہئے۔ اُنکو کھا ہین جاتا ہئے گیان کا ساگر،

آلمائی اُتارٹی۔ خد پی کھتی ہئے مئن سپی ویدون، شاسترون آد کو اُچی ریت جانتا ہون یہ

سپ پِگتی مارگ کی سامگری ہئے۔ یہ میری رچی ہوئی نہین ہئے۔ پوچا جاتا ہئے یہ شاستر کب

سین پڑھتی آئی ہو؟ تو کھتی ہئے یہ پرمپرا سین چلا آیا ہئے۔ باپ کھتی ہئے میری کو تو

کوئی پڑھانی والا نہین ہئے۔ نہ میرا کوئی باپ ہئے اُور سپ گرپ ۾ پرویش کرتی ہئے، ماتا کی

پرورش لیتی ہئے۔ مئن تو گرپ ۾ آتا ہین نہین ہون، جو ماتا کی پرورش لوُن۔ منش کی آتما ء

رپ ۾ جاتی ہئے۔ ستیگ کی لکشمی نارائٹ نین پی تو گرپ سین جنر لیئا۔ تو وہ پی منش

نہری۔ مئن تو اِس شریر ۾ آکر پرویش کرتا ہون، دراما پلٹن اَنوسار کلپ پھلی موافق۔ یہ اَکیر

اُور کوئی جانتی نہین۔ کلپ کی آیو کا ہین کسکو پتا نہین ہئے۔ باپ ہین بٹن سمجھاتی

ہئے مئن تمھارا باپ پی ہون، سکیک پی ہون، ستُرو پی ہون۔ تہ جانتی ہو یہ بابا ملکیت

دینی والا ہئے۔ بابا سورِب کی بادشاہی دینی آیا ہئے۔ نرک کی راجائی ثوریئی دینگی؟ یہ

ہڈی ۾ رہنا چاہیئی کِ بیحد کا باپ ہمکو راج یوگ سکلاء رہی ہئے۔ باپ سورِب کی

اِستاپنا کرنی والا ہئے۔ کھتی ہئے میری مت پر چلو۔ مئن تمکو سورِب کا مالک بناتا ہون،

قر دواپر سین تہ راوٹ کی مت پر چلتی ہو۔ ستیگ ۾ تو کوئی منش کی مت، گتی سدگتی

ڪي ليئي ملتي نھين. نہ دَرڪار ھئ. ڪلھيگ ۾ سڀ گتي سدگتي ڪي ليئي مت مانگتي ھئ. ڄانتي ھئ ھم ڪوئي سمبہ سورڳ ۾ ٿي، پاڻ ٿي، تب تو پُڪارتي ھئ ھي پنت پاڻ، ھي سدگتي داتا ھمڪو سدگتي دو. ستيگ ۾ يھ رڙي نھين ماري جاتي. اَب تہ ڄانتي ھو بابا آيا ھوئا ھئ. بھت سرلٽا سين راج يوگ اؤر سھج گيان ڪي مت ديتي ھئ. انڪي شريمت ھئ. اونچي تي اونچا ھئ پڳوان. اُن سين اونچا ڪوئي ھئ نھين. اؤر وھ ھمارا روحاني باپ ھئ. روحاني فادر ھوني ڪي ڪارڻ وھ روحون ڪو ھين گيان ديتي ھئ، جسماني فادر ھوني سين بچي جسماني ناليچ پڙھتي ھئ. اِس ليئي باپ ڪھتي ھئ اُتہ ايمان بنو اؤر باپ ڪو ياد ڪرو. ڪوئي پي جسماني ياد نھين رھني چاھيئي. تہ آتما ھو، منش پل ڪتنا پي اچا ھو، ڏنوان ھو، مينا ھو تو پي ديھ ڌاري ڪو ياد نھين ڪرنا. ايڪ پرم پتا پرماتما ڪو ھين ياد ڪرنا. ڪوئي شاھوڪار ڪا بچا ھونگا تو باپ ڪو ھين ياد ڪرينگا. گانڌي ڪو وا شاستري آد ڪو ٿوريئي ياد ڪرينگا. سڀ سين جاستي ياد پرم پتا پرماتما ڪو ڪرتي ھئ ڦر ڪوئي لڪشي نارائڻ ڪو، ڪوئي راڌي ڪرشن ڪو پي ڪرتي ھئ. سمجھتي ھئ يھ ھوڪر گئي ھئ. اُنھون ڪي ھستري جاگرافي پي ھئ. اونچي تي اونچا ھئ باپ، وھ ڦر آئينگا ضرور ورلڊ ڪي ھستري جاءِ رافي رپيٽ ھونگي. ڪلھيگ ڪي باد ڦر ستيگ آئينگا. پرنٽو يھ سواءِ تہ بچون ڪي اؤر ڪسڪو پي معلوم نھين. صرف ڪھني ماتر ڪھتي ھئ ھستري جاگرافي رپيٽ. سمجھتي ڪچ پي نھين. پھلي تہ پي اُٿسي ٿي. سمجھتي ٿي بروبر لڪشي نارائڻ ڪا راجيہ ٿا، پرنٽو ڪتنا سمبہ چلا، ڪيا ھوئا ڦر وھ ڪھان چلي گئي، ڪچ پي پتا نھين ٿا. اُپي پي نمبروار اچي ريت ڌارڻ ڪر شريمت پر چلتي ھو يھ پي نيڪ ھئ. منسا واچا ڪرمڻا مدد ديتي ھئ. گيان اؤر يوگ ڪي مدد سين بھتون ڪا ڪلياڻ ڪرينگي.

تہ شڪتي سڻا ڊبل اھنسڪ ھو. تمھاري ۾ ڪوئي پي ھنسا نھين ھئ. تہ ڪسڪو پي دڪ نھين ديتي ھو. ھنسا آرٿاٽ دڪ دينا. گھوڻسا مارنا، تلوار چلانا وا ڪام ڪتاري چلانا يھ سڀ دڪ دينا ھئ. تہ ڪوئي پي پرڪار ڪا دڪ نھين ديتي ھو اِس ليئي اھنسا پرموڌرم ڪھا جاتا ھئ. منش تو سڀ ھنسا ڪرتي ھئ. ھئ ھين راوڻ راجيہ. منشون نين تو شري ڪرشن ڪي چريٽرون ۾ پي ھنسا دڪاءِ دي ھئ. تہ بچي ڄانتي ھو شري ڪرشن تو راجڪمار ٿا، اُنڪي اُٿسي چريٽر وا جيوڻ ڪھاڻي ڪي بات نھين. چريٽر ھئ ھين ايشور ڪي. وھي رتناڌ ر، سوڌاگر، گيان ڪا ساگر، جادوگر ھئ. اڙي، نراڪار پرماتما ڦر سوڌا ڪڻسي ڪرينگا؟ سوڌاڌ ر تو منش ھونگا نان. اِن سڀ باتون ڪو تہ ڄانتي ھو تو ڪڻسي سوڌاگر اؤر رتناگر ھئ. اُنڪو سڀ ڪيون ياد ڪرتي ھئ؟ ھي پنت پاڻ، سرو ڪي سدگتي داتا، دڪ ھرتا سک ڪرتا. مھما پي ايڪ ڪي ھئ. يھ مھما نہ تو سوکيم وطن واسي، نہ اِسٿول وطن واسي ڪي ھو سڪتي ھئ. يھ مھما ھئ مول وطن واسي ڪي. اونچي تي اونچ ھئ باپ، ھم آتمائين انڪي بچي ھئ. ھم سڀ نمبروار پارٽ بجاني آتي ھئ. باپ ڪھتي ھئ يھ جو ناليچ تمڪو سُناتا ھون وھ پرايلوپ ھو جاتي ھئ. وھ گيتائين تو ڏير ھئ. ڦر پي پُراڻي گيتائين نڪلينگي. تمھاري ڪاغذ ٿوريئي نڪلينگي. گيتا بھت پاشائون ۾ ھئ. ڦر پي اونچي تي اونچي گيتا ھئ پرنٽو

سڀ بنائي هئ منشون نين، يثارت تو هئ نهين. اس ليئي سڀ انڌيري ۾ هئ. تب ڳايا جاتا هئ ڳيان سوريه پر گهٽا.... اس سوريه ڪي مهما نهين. ڳيان سوريه ڪي مهما هئ. يهه سوريه ڏوڀ ڏيتا، ساگر پاڻي ڏيتا، اُنڪي نام ان پر، اُنڪي نام اُن پر لڱاءِ ڏيئي هئ. ڳيان ساگر ڪو هين ڳيان سوريه ڪهتي هئ. تهر جانتو هو همارا انڌيارا آب دُور هو ڳيا هئ. سرشتي ڪي آڌ مڌيه انت ڪو تهر هين جانتو هو. جب رچتا ڪي پارت ڪو جانتو هو تو اُڙون ڪي پارت ڪو پي ضرور جانتو هونگي. تمڪو ناليچ مل رهي هئ. تهر جانتو هو يهه بابا بهت پيارا هئ. همڪو جيئڻان ڏيئي هئ. دڪ سين چُڙاتي هئ. ڪام ڪي چنبي سين چُڙاتي هئ. ڪوئي مرنِي سين بچ جاتي هئ ڪهتي هئ ڊاڪٽر نين جيئڻان ڏيئا. تمڪو تو ايڪه هين وار اُٿسا جيئڻان ملتا هئ جو تهر ڪيي بيمار نهين هونگي. جو ڪهنا پري تو فلاڻي نين جيئڻان ڏيئا. يهه هئ بلڪل نئين بات.

اُپي تهر جيتي جي باپ ڪي بني هو. ڪوئي ڪوئي ڪو ڦر مايا راوڻ اُپني طرف ڪينچ ليتي هئ. اُسي ڪهينگي راوڻ روپي ڪال ڪا ڳيا. ايشوريه ڳود ۾ آڪر ڦر بدلڪر آسري ڳود ۾ چلي جاتي هئ. ڪال نين نهين ڪايا پرنٽو جيتي جي ايشور ڪي بني، ڦر جيتي جي راوڻ ڪي بن پرتي هئ. يهان ڌرماتما بني ڦر وهان جاڪر اڌرمي بن جاتي هئ. يهان سنگم ڦر ڌرم ڪا راجيه هئ، وهان اڌرم ڪا راجيه هئ. ستيگ ۾ هئ هين ايڪ ڌرم. ڪلهيگ ۾ هئ اڌرم ڪا راجيه، ڪوڙو راجيه. پانڊوون ڪي ساڻ ڪهتي هئ ڪرشن ٿا. تمهاري ساڻ تو شو بابا هئ. جوڻا ڪي ڪوئي بات نهين. راجائي نه ڪوڙوون ڪي هئ، نان پانڊوون ڪي هئ. باپ آڪر ڌرم ڪا راجيه اِستاپن ڪرتي هئ. چاهتي پي هئ رام راجيه هو. هر سور ڳواسي بنين اَرڻات يهه نرڪ هئ. پرنٽو ڪسڪو سيڏا نرڪواسي ڪهو تو بگڙ پرتي هئ. باپ بڻڻ بچون ڪو سمجھاتي هئ. بيحد ڪا باپ نراڪار هئ. بيحد ڪي باپ ڪو هين پڳوان ڪها جاتا هئ. حد ڪي باپ ڪو پڳوان ٿوريئي ڪهينگي. ڪرشن ڪو ٿوريئي ڳيان ساگر، پنت پاون ڪهينگي. اُنڪي مهما صرف تهر برهمڻ جانتو هو. تمڪو باپ آڪر آپسمان بناتي هئ. باپ پي جانتو هئ. تهر بچي پي جان جاتي هو، ورڻا مل جاتا هئ. جئسي لوڪڪ باپ سين بچون ڪو ورڻا ملتا هئ. وهه تو اَلگ اَلگ هئ. يهان تهر سمجھتي هو هر بيحد ڪي باپ سين ورڻا پاءِ رهي هئ. اُٿسا ڪوئي اِسڪول وا ستنسنگ هونگا نهين، جهان سڀ ڪهي ڪ هر بيحد ڪي باپ سين ورڻا ليني آئي هئ. يهان باپ راج يوگ سڪلاني هئ. ڪهتي هئ تهر نر سين نارائڻ بنينگي. سو ضرور سنگم يگ اَرڻات ڪلهيگ انت اُڙ ستيگ آڌ ڪا سنگم هونگا تب تو تهر پرشارت ڪر نر سين نارائڻ بنينگي. يهه راج يوگ هر بابا سين سيڪ رهي هئ نر سين نارائڻ، ناري سين لڪشمي بنني ڪي ليئي. نر نارائڻ ڪا مندر پي بناتي هئ. اُنڪو چار پُڄائين ڏيئي هئ ڪيونڪ ساڻ ۾ هئ. ناري لڪشمي ڪا ڦر مندر نهين هئ. ناري لڪشمي ڪو دِپ مالها پر ٻُلائي هئ. اُنڪو مهالڪشمي ڪهتي هئ. تهر لڪشمي ڪي مورتِي چار پُڄائون ڪي سواءِ نهين ڊيڪينگي. جسڪو پوڄتي هئ، يهه يَگل وشنو ڪا روپ هئ. اِس ليئي چار پُڄائين ڊي هئ. يهه سڀ باتين باپ هين سمجھاتي هئ. منش تو ڪچ جانتو نهين. پڳوان ڪو ڊوئڊتي رهتي هئ. ڌڪا کاتي رهتي هئ. پڳوان تو هئ هين اوپر ڦر ڊوئڊني ڪي ڪيا ڌرڪار هئ.

مندر ۾ جو ڪرشن ڪا چتر هئ ته چتر گهر ۾ رک ڪيون نهين پوئجي؟ خاص مندر ۾ هين ڪيون جاتي هئ؟ مندر ۾ جائينگي، پئسي رکينگي، دان ڪرينگي. گهر ۾ دان ڪسڪو ڪرينگي؟ تو يه سڀ پڙهي مارگ ڪي رسم رواج هئ. باپ ڪهتي هئ ته ڪوئي پي چتر رکي ڪي درڪار نهين. ڪيا ته شو بابا ڪو نهين جاتي هو؟ جو چتر رکي هو! ڪيا چتر رکي سين ياد ڪر سگهي هو؟ بابا جيتا هئ ته ڪوئي چتر رکينگي؟ باپ ته ڪوئي گيان ڏي رهيا هئ ته ڪوئي چتر ڪيا ڪرينگي؟ ٻوڏي هئ ياد پوئ جاتي هئ اس ليئي چتر ڏيئا جاتا هئ. باقي اڙ ڪوئي پي ڏيهه ڌاري ڪو ياد ڪرتي رهيئڻ تو انت سمجهه وهي ياد آئينا. ڪڇ نه ڪڇ رڳ هئ ته تو وهه ته مهاري پيچي پرينا. ڦر ڀل ڪتني پي شو بابا ڪي چتر رکو. اکر رڳ اڙ طرف هونگي ته وهه ياد ضرور آئينا. اس ليئي باپ ڪهتي هئ بچي پورا نشتوموها هو جائو. ڪسي پي چيز ۾ موهه هونگا، 2-4 جوڙي جوڙي هونگي ته وهه ياد آئينگي. اس ليئي ڪها جاتا هئ زياده ڪوئي پي وستوئين نهين رکو. نهين ته ٻڌي اسر جائينگي. سواءِ باپ ڪي اڙ ڪوئي ڪو ياد نه ڪرو. لوپ هوتا هئ ته نان هم اچي اچي وسر رکين، 2-4 جوڙي رکين، گهڙي رکين. ٿوري پئسي رکين. رکينگي ته وهه ياد آئينا. بابا ڪو معلوم هونا چاهيئي ته مهاري پاس ڪيا رکا هئ. واسطو ۾ ته ڪوئي ڪڇ پي رکنا نهين هئ، جو ملتا هئ وهه رکنا هئ. ايڪ باپ ڪي سواءِ اڙ ڪڇ پي ياد نه رهي. اتني پرئڪٽس ڪرني هئ ته تب هين وشو ڪي مالڪ بنينگي. يه ڪوئي نهين سمجهتي ڪ رادي ڪرشن وشو ڪي مالڪ ٿي، صرف ڪهتي هئ پارت ۾ راجه ڪر ڪي گئي هئ. جمن ڪي ڪنني پر انڪي محل ٿي. پرن ته وهه ساري وشو ڪي مالڪ ٿي. يه صرف ته مهاري ٻڌي ۾ هئ. بيحد ڪا باپ بيحد ڪا مالڪ بنائي آيا هئ. پر جا اڙ راجا ۾ فرق بهت هئ. يهان ته نر سين نارائڻ بنني آئي هو ته پورا فالو ڪرو. فقير سين امير بننا هئ. اتنا پرشارت ڪرنا چاهيئي. خوشي سين پڙهنا چاهيئي. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار:-

(1) گيان يوگ سين سيڪو مدد ڪرني هئ. ڊبل آهنسڪ بننا هئ. ڪسي ڪو پي دڪ نهين ڏينا هئ.

(2) نشتوموها بننا هئ. ڪسي پي چيز ۾ ٻڌي ڪي رڳ نهين رکي هئ. ايڪ باپ ڪي ياد سڌا رهي اسڪي پرئڪٽس ڪرني هئ.

وردان - ڊويه ٻڌي دواران ترڪالدرشي استني ڪا انيو ڪرني والي

سڦلتامورت پو

برهمڻ جنم ڪي وشيش سوڦات ڊويه ٻڌي هئ. اس ڊويه ٻڌي دواران باپ ڪو، اپني آپڪو اڙ تينون ڪالون ڪو سڦشت جان سگهي هو. ڊويه ٻڌي سين هين ياد دواران سر و شڪتيون ڪو ڌارڻ ڪر سگهي هو. ڊويه ٻڌي ترڪالدرشي استني ڪا انيو ڪراتي هئ، انڪي سامني تينون هين ڪال سڦشت هوتي هئ. ڪها پي جاتا هئ جو سوچو، جو بولو، آگي پيچي ڪا سوچ سمجهه ڪر ڪرو. پريٿام ڪو جان ڪر ڪرم ڪرني سين سڦلتا اوشيه هوتي هئ.

سلوگن - يثارت نرنه ڏينا هئ ته روحاني فخر (نشي) دواران بي فخر استني ۾ استت رهو.